

บันทึก

เรื่อง การตีความ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๗

แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

(กรณีนายสมชัย ดีศิลป์แพทย์)

เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีมีหนังสือด่วนมาก ที่ สร.๐๔๐๓/๑๒๐๕ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๑๕ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องของ นายสมชัย ดีศิลป์แพทย์ ซึ่งมีข้อเท็จจริงว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๙๐ นายสมชัย ดีศิลป์แพทย์ ได้เคยขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งสาขาเวชกรรม ตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๕๗๙ ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๑๐ คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะได้สั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะของนายสมชัย ดีศิลป์แพทย์ ซึ่งตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๕๗๙ นายสมชัย ดีศิลป์แพทย์ มีสิทธิขออนุญาตประกอบโรคศิลปะอีกได้เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันถูกเพิกถอนใบอนุญาต ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้มีพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ประกาศใช้บังคับ ซึ่งเป็นผลให้ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งสาขาเวชกรรม ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายฉบับนี้ นายสมชัย ดีศิลป์แพทย์ จึงไม่อาจยื่นคำร้องขออนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๕๗๙ ได้เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๒ นายสมชัย ดีศิลป์แพทย์ ได้ยื่นคำขอรับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจากแพทยสภาครั้งหนึ่ง แต่คณะกรรมการแพทยสภามีมติไม่อนุมัติ ต่อมา นายสมชัย ดีศิลป์แพทย์ ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตอีกครั้งที่ ๒ และคณะกรรมการแพทยสภามีมติให้ออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมให้แก่ นายสมชัย ดีศิลป์แพทย์ โดยพิจารณาเห็นว่า นายสมชัย ดีศิลป์แพทย์ มีฐานะเป็นสมาชิกสามัญของแพทยสภาตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ต่อมา มีสมาชิกสามัญของแพทยสภาสองคน มีหนังสือทักท้วงว่า นายสมชัย ดีศิลป์แพทย์ มีฐานะเป็นสมาชิกของแพทยสภา ไม่มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามนัยของมาตราดังกล่าว กระทรวงสาธารณสุขจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นว่า

๑. นายสมชัย ดีศิลป์แพทย์ มีสภาพเป็นสมาชิกสามัญของแพทยสภามาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ หรือไม่

๒. หากคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นว่าการดำเนินการประการใดต่อไปจึงจะเป็นการถูกต้อง และคณะกรรมการแพทยสภาจะมีมติสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติ

วิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) ได้พิจารณาเรื่องนี้ พร้อมทั้งฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขด้วยแล้ว เห็นว่าเมื่อนายสมชัย ดีศิลป์แพทย์ ได้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะเสียแล้วก็ย่อมขาดจากการเป็นผู้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง สาขาเวชกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะตั้งแต่วันที่รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จึงไม่อาจถือได้ว่ามีสภาพเป็นสมาชิกสามัญของแพทยสภาตามนัยมาตรา ๓๗^๑ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ฉะนั้น มติของแพทยสภาที่ให้ออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมให้นายสมชัย ดีศิลป์แพทย์ ไปนั้น จึงไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ อันมติหรือคำสั่งที่ไม่ชอบนั้นย่อมไม่มีผลตามกฎหมาย จึงไม่จำเป็นต้องสั่งเพิกถอน ซึ่งเรื่องนี้มีลักษณะแตกต่างกับบทบัญญัติมาตรา ๓๒^๒ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

ส่วนปัญหาว่าแพทยสภาควรจะดำเนินการประการใดต่อไปนั้น เห็นว่า เมื่อแพทยสภาพร้อมที่จะให้การเป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา แพทยสภาก็ควรทำหนังสือแจ้งความเห็นตามนัยดังที่กล่าวนี้ให้นายสมชัย ดีศิลป์แพทย์ ทราบ หากนายสมชัย ดีศิลป์แพทย์ ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมใหม่ อาจดำเนินการต่อไปได้ตามความในมาตรา ๘^๓ มาตรา ๒๒^๔ มาตรา ๒๓^๕ และมาตรา ๒๔^๖ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพ

^๑ มาตรา ๓๗ ผู้ใดได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง สาขาเวชกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะอยู่แล้วในวันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นสมาชิกสามัญของแพทยสภาโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่จะตราขึ้นตามมาตรา ๑๕

^๒ มาตรา ๓๒ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ใดขาดจากการเป็นสมาชิกสามัญของแพทยสภา ให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

^๓ มาตรา ๘ แพทยสภาประกอบด้วยสมาชิกสองประเภท คือ

(๑) สมาชิกสามัญได้แก่ผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(ก) มีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้ว

(ข) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(ค) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาให้จำคุกในคดีซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(ง) ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นผู้มีร่างกายทุพพลภาพ หรือเป็นโรคซึ่งคณะกรรมการเห็นว่า ไม่สมควรให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ทั้งนี้ เมื่อแพทยสภารับเป็นสมาชิกสามัญ

(๒) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแพทยสภาเชิญให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์

^๔ มาตรา ๒๒ การขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาตและแบบใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมให้เป็นไปตามข้อบังคับของแพทยสภา

เวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

(ลงชื่อ) สมภพ โหตระกิตย์
(นายสมภพ โหตระกิตย์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๑๕

๔ มาตรา ๒๓ ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องเป็นสมาชิกสามัญแห่งแพทยสภา และต้องมีความรู้ในวิชาชีพเวชกรรมตามมาตรา ๒๔

๖ มาตรา ๒๔ ความรู้ในวิชาชีพเวชกรรมของผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมคือ

(๑) มีปริญญาสำหรับสาขาเวชกรรมจากสถานศึกษาในประเทศไทยที่คณะกรรมการรับรอง แต่คณะกรรมการอาจสอบความรู้ก่อนก็ได้ และต้องได้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลหรือสถาบันทางแพทย์เป็นเวลา ไม่น้อยกว่าหนึ่งปีภายหลังที่สถานศึกษาได้อนุมัติให้ปริญญาแล้วและเป็นที่พอใจของคณะกรรมการ

(๒) มีปริญญาหรือประกาศนียบัตร สำหรับสาขาเวชกรรมจากสถานศึกษาในต่างประเทศ และได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในประเทศที่ตนได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรและ คณะกรรมการได้สอบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว ถ้าเป็นคนไทยไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบ วิชาชีพเวชกรรมในประเทศที่ผู้นั้นได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร แต่ต้องมีใบรับรองของโรงพยาบาลหรือ สถาบันทางแพทย์ในต่างประเทศหรือในประเทศไทยแสดงว่าได้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลหรือสถาบันทางแพทย์ นั้นมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ภายหลังวันที่ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร และเป็นที่พอใจของ คณะกรรมการ